

първият присъства на по-дълбинни равнища, то той продължава подмолно да функционира въпреки самоубийството на Ирина, което от своя страна звучи по-скоро като императив на Идеологемата, своеобразно поръчково (само)убийство, отколкото като логика на повествованието като цяло.

И така, ако Ирининият "друг свят" има за свой център съвпадащия с мечтите Борис Морев, то неговият – съвпадащата с мечтите "Никотиана". Борис постига шеметно бързо всичко и триумфира като "шампион" – "нищо от това, че мога да издъхна като маратонски бегач", Ирина получава любовта му, когато няма нужда от нея. Победата в това дълго "надбягване в живота" се е оказала пирова. Зад Борис Морев Ирина разбира, че не стои нищо от онова, което като неин "златен мираж" ѝ се е привиждало. Всичко друго, но не и любов може да ѝ даде той. Още при първата им среща след раздялата тя изговаря онова, което винаги е знаела: "Не любовта, а чувството на самотност и страх те тика отново към мене..." И сега той е "студен, непроницаем и сигурен в себе си както в оня есенен следобед, когато се срещнаха за първи път. Нищо не се беше променило у двамата оттогава. Те само почваха отново". Ето как усещането, че е извървян общ път, е унищожено, "другите светове" на Ирина и Борис са осъдени да останат завинаги херметично затворени пространства. "Срещата" между тях е само илюзия, едностранно, еднопосочно и временно е проникването... Наистина липсва *съизмеримост* и дори най-просто усещане за *разбираемост* – "Колко чудна бе тази способност у него да използва хората, без да ги разбира!...". Стигайки до голия връх, Ирина съзира само собствената си безпомощност да слезе долу и да започне търсачеството от самото начало. Другите – са или падини по билото на този връх (мичманът, фон Гайер, Ценкер, Бимби...), или непристъпни за атака от височината, до която е достигнала (Павел Морев).

Зад "Никотиана", предметения "златен мираж", също не стои нищо. Но Борис Морев няма мъжеството да си го признае, той не спира да поддържа илюзията, че има още и още какво да се завоюва. Напразно, мечтата се е реализирала, върхът е